

“Fəxrəddin Manafovun məndən üzr istəməsini gözləyirəm”

Meral Konrat keçmiş tərəf müqabilinin onu aldatdığını deyir

Azərbaycan filminin Təhminəsi, türk aktrisası Meral Konratın "Report"a müsahibəsi

- Meral xanım, necəsiniz?

- Çox yaxşıyam. "Yaxşıyam" sözünü, görsünüz, necə düzgün tələffüz edirəm. Mən yaxşı danışırıam.

- İllər sizi heç dəyişməyib. Hazırda önümdə oturan "Təhminə"nin gözəlliyinə geridə buraxdığı illər daha da təravət qatıb. İstəyirəm ki, 1993-cü ilə gedək. "Təhminə" filmi ilə imzanızı atdığınız o illəri necə xatırlayırsınız?

- Çox gənc idim, mənim Türkiyədə yeni üzə çıxdığım zamanlar idi. Belə bir ssenari gələndə çox sevindim, həm də bir az tədirgin oldum. Çünki atam və anam Kırımda doğulub, onlar çox çətin illər yaşayıblar. Mənə təklif gələndə anam dedi: "Gətirmə, onlar bizi tapdılar. Burada bir tələ var". Yazıqların gözleri elə qorxub ki, hər şeyi orada yaşayanlarla bağlayırdılar. Uzun-uzun söhbətlərdən sonra anamı razı saldı. Ssenari öncə Azərbaycan dilində, sonra türkçə gəldi. O vaxtlar çox çətin idi, mən heç nə anlamırdım. Rasim bəy mənə zəng edirdi, "evet", "evet" deyirdim. Ancaq heç nə başa düşmürdüm. Demə, o da mənim vəziyyətimdə imiş. Deyirdi: "Meral xanım, mən sizinlə danışır, "bəli", "bəli" deyirəm, lakin heç nə başa düşmürəm". Film səsi çəkildi üçün bütün ssenarini Azərbaycan dilində əzbərləmişdim. Türkçə tərcümələrinə baxaraq, anlayaraq əzbərləyib bildim ssenarini. Artıq mən Azərbaycan dilində sizin qədər yaxşı danışırıam.

Gələk Bakıya gəldiyimi o kənlər. Gətirmişdən öncə Türkiyədə hər kəs məni qorxutmuşdu ki, Bakıya gətirmə, orada savaş var. Ancaq təbii ki, mən onlara qulaq asmadım və Bakıya gəldim. İlk səfərimdə çox böyük oteldə qaldım. Azadlıq meydanında idi. Ancaq o dönmələrdə oralar qarışıqlıq idi, çox qorxurdum. Basqınlar olurdu, oteldə hər dəqiqə nə isə baş verirdi. Sonra xahiş etdim, oteli dəyişdilər. Bakıda o vaxt yaşamaq çox çətin idi. İndi o günlərdən əsər-əlamət qalmayıb. Bakı artıq kiçik Avropa şəhəridir.

- O zamanlar "Təhminə" sevgisi üçün işini, həyatını, hər şeyini qurban verərək böyük fədakarlıq nümunəsi olan gənc bir qız idi. Sizcə, bu gün elə "Təhminə"lər varmı?

- Təbii ki, var. Belə sevgilər hər dövəmədə olub. Leyli və Məcnun, Fərhad və Şirin. Təhminə kimi yaşayan, mücadilə edən o qədər insan var ki... Mən özüm də elə bir növ Təhminyəm. İnsan sevgisi üçün hər şeyi edir. Ona görə də sevmək, sevilmək çox vacibdir.

- Yəqin ki, çəkilişlər zamanı çoxlu macərə yaşanıb...

- O qədər... Haradan başlayım, bilmirəm. Öncə o filmdə Fəxrəddin oynayırdı. Adel adlı bir rus aktyor var idi. Çəkilişlər onunla başladı. Filmin yarısına qədərini çəkmişdik. Olmadığım səhnələr çəkildəndə mən Türkiyəyə gəlirdim, o zamanlar burada da bir filmə çəkilirdim. Bir gün Rasim Ocaqov mənə zəng etdi və dedi: "Meral xanım, bu günə qədər çəkdiyiklərimizi sıfırlayırıq". "Niye? Axı hər şey çox gözəl gedirdi" cavabını verdim. Ocaqov bildirdi: "Yox, çəkdiyiklərimizi izlədim, Adel sənənin yanında çox zəif görünür. Çox pis oynayır". Soruşdum: "Bəs nə edəcəyik". Cavabı belə oldu: "Başdan çəkəcəyik, başqa bir aktyor tapmışam. Onunla yenidən başlayacağıq". Beləliklə, Bakıya döndüm və yenidən başladım. O vaxt Fəxrəddin Manafov Spartakı oynayacaqdı. Ancaq Fəxrəddin sözün əsl mənasında möhtəşəm, rəqibsiz bir aktyor idi. Mən də açıq, Adeli bəyənmirdim, o elə də üreyini ortaya qoymurdu. Mən oynayırdım, ancaq ondan istədiyimi ala bilmirdim. Fəxrəddin çox nizam-intizamlı idi və möhtəşəm oynayırdı. Fəxrəddin oynamasaydı, o film bu qədər uğurlu alınmazdı.

- "Təhminə" filmindən danışib, Xalq artisti, Azərbaycan filminin önəmli imzası olan, elə "Təhminə" filminin quruluşçu rejis-

oru Rasim Ocaqovdan söz salmamaq günah olar. Rasim müəllimi necə xatırlayırsınız?

- Onunla bağlı çoxlu xatirələr var. Allah ona qəni-qəni rəhmət etsin. Elə qızıl kimi insan idi ki... Həqiqətən yer üzünə gəlib-gətmiş nadir insanlardan idi. Tanış olduğumuz o gün bugünkü kimi gözümdən ötündü. Mənə dedilər: "Azərbaycandan bir qrup gəlib. Sizi görmək istəyirlər". O vaxtlar mənim yenicə üzə çıxdığım zamanlar idi. Cavab verdim: "Niye mən? Məndən də yaxşı aktrisalar var". Düzdür, çəkildiyim filmlər çox səs salmışdı, mükafatlar alırdı, ancaq məndən də güclüləri vardı. Qapıdan girdim, Rasim bəy məni gördükdə "Təhminə", "Təhminə" deyərək qışqırmağa başladı. Mən də şok içində baxırdım ki, bu, nə deyir?!. Adımın Meral Konrat olduğunu bildirdim. O da "Bilirəm, bilirəm, mən Təhminəni tapmışam, onu deyirəm" söylədi. Soruşdum: "Mənə elə indiçə gördüyünüz halda, necə qərar verdiniz?" "Bir həftədir İstanbuldayam, çox sənətçi gəldi, görüldük, ancaq mən sənə axtarırdım" cavabını verdi. Sonra mənə Anar bəy "Beşmərtəbəli binanın, altıncı mərtəbəsi" kitabını verdi. Nur içində yatsın, yaxşı ki, onu tanıyırdım.

- Film çəkilişləri nə qədər müddətə bitdi?

- Təxminən bir ilə bitirib bildik. Ancaq dediyim kimi, filmi yaradan sonra dayandırdıq, yenidən çəkdik. İki dəfə çəkəsi oldu. Daha sonra bir çox problem yaşadıq. Üzərimdə özümüz-

mə gəlmək istəməmişəm. Bəli, o vaxt böyük bir sevgi vardı, yaşandı və bitdi. Elə orda qalsın o yaşananlar. Fəxrəddinə gəlincə, bəli, o mənə aşiq idi, ancaq biz dost olaraq qaldıq. Çəkilişlərdə o qədər bir-birimizə uyğun idik ki, hamı heyran qalmışdı. Filmi izləyənlər "Siz bu sevgini yaşadınız" deyirdi. Amma mən isə bildirmişdim: "Xeyr, biz bunu filmdə yaşadığımız. Real həyatda elə bir sevgi yaşanmadı".

- Bəs indi Fəxrəddin bəylə əlaqəniz necədir?

- (Ah çəkərək gülümsəyir) O, məni o qədər məyus etdi ki, bilmirəm, haradan başlayım. Fəxrəddini çox sevirəm, onun bir telefonu ilə hər yere getmişəm. Ancaq o, məni çox, çox qir-

siqlərini o hazırlayacaq". Zülfiyyə xanım da ilk dəfə bir filmin musiqisini hazırlamaqdan çox xoşbəxt və qürurlu olduğunu vurğuladı. Hələ bu filmin "Təhminə-2" olması məni inanılmaz həyəcanlandırdı. Baxdım, çəkiliş meydançasında "Təhminə-2" yazılan kağızlar var. Yəni, o qədər inandım ki, ağılıma başqa şey də gəlmədi. Orada o xanım məni oxudu. Soruşdum ki, o, niyə məni oxuyur, bu, niyə lazımdır? Dedilər ki, musiqiləri o hazırladığı üçün özünün də tanıtım filminə olması lazımdır. Mən yenə də, inandım. Nə isə, çəkilişlər bitdi, Türkiyəyə qayıtdım. Oturub gözləyirəm ki, Fəxrəddin mənə zəng edəcək, təkrar film çəkilişi üçün Bakıya qaçıdacağam. Baxdım zəng edib, soruşan yoxdur, özüm Fəxrəddinə zəng etdim. Telefonu bir neçə dəfə bağlı oldu. Sonra nə isə açdı və dedi: "Narahat olma, hələ ssenari yazılır, biz sənə xəbər verəcəyik. Üstündən aylar keçdi, Fəxrəddindən bir xəbər çıxmıdı. Zəng edirdim, əlaqə qura bilmirdim. Nə isə bir gün, İstanbulda yaşayan çox sevdiyim bir azərbaycanlı dostum mənə zəng etdi və "Meralcım, Azərbaycanda klipə çəkilmiş, çox gözəl alınıb" söylədi. "Xeyr, mən klipə çəkilmişəm" cavabını verdim. Giriş internetdə izləyəndə şoka düşdüm. Mənim tanış etdikləri Zülfiyyə xanımın klipi idi və mən də o klipdə oynayırdım. Zəng etdim, heç birini tapa bilmədim. O sənətçi xanıma da, Fəxrəddinə də çox əsəbiləşdim. Çox sevdiyim insanın bunu mənə qarşı etməsi, həqiqətən çox təəssüfləndiricidir. Yəni, mənə belə də dəyə bilərdilər: "Meral xanım, biz "Təhminə-2"ni çəkməli idik, amma olmadı, bunu klipə çeviririk. Yəni, xəbərin olsun". Ancaq onu belə etmədilər. Bir üzr zəngi gözlədim. Heç bir şey etmədilər. Sonra məhkəməyə müraciət etmək istədim, ancaq düşündüm ki, bu, mənə yaraşmaz, xoş olmaz. O klipə görə nə qonurar aldım, nə də təşəkkür. Yeni çox, çox incidim. Mənim belə üzümlərim, təəssüflərim keçir. Nə isə... Bir gün Bakıdan məni özəl bir jurnalın çəkilişi üçün Bakıya çağırdılar. Fəxrəddinlə orada qarşılaşdıq və ona nə vaxt bu mövzu ilə bağlı sual vermək istəsəm də, mövzunu dəyişdirdi. Yayındı mövzudan. Mən ona sual vermə bilmədim ki, niyə bunu etdin, niyə belə oldu? Ancaq Fəxrəddin mənə qarşı bir neçə dəfə buna bənzər şeylər etdi və buna görə çox qəlbimi qırdı, çox küssümüşəm ondən. Hələ də ona hörmətim, sevgim böyükdür. Ancaq yenə də bir üzr istəməsini gözləyirəm.

- Ümid edək ki, Fəxrəddin müəllim bizim vasitə ilə səsini eşidəcək...

- İnşallah! Ancaq mən o sənətçi xanımdan da üzr gözləyirəm. Onun etdiyi də heç xoşagələndeydi. Onun orada "Meral xanım, bu musiqiləri mən hazırlayacağam, qürurluyam" kimi danışmasına heç bir məna vermə bilmirəm. Məndən bu cür yararlanmaları heç xoş deyildi.

- Meral xanımın günlük yaşantısı çox maraqlıdır. İstanbulda necə gedir həyatınız, nə işlər görürsünüz?

- İstanbul artıq metropol şəhərə çevrilib, burada yaşamaq çətin. Ən böyük problemimiz tıxaclardır. Bu aralar seriallarda yoxam, çünki açığı, gələn təkliflər arasında bəyəndiyimi yoxdur. Açıqlamaq istəmirəm, ancaq məni sevenlərə çox böyük süprizim olacaq. Günlerim teatrda keçir. Bir neçə tamaşada oynayıram. Bunlarla yanaşı, aktyorluq dərsləri keçirəm. Yeni, gənc və istedadlı aktyorlar, aktrisalar yetişdirməyi çox sevirəm. Onlarla birlikdə olmaq, onlara yeni şeylər öyrətmək mənə zövq verir. Ssenari də yazıram, üzərimdə işlədiyim çox maraqlı işlər var. Boş vaxt tapanda idmanla da məşğul oluram.

- Sizinlə görüşməmişdən əvvəl sosial şəbəkələrə baxdım. Olduqca çoxsaylı heyranınız var. Xüsusən də, Azərbaycandan. Sosial şəbəkələrdən sizə gələn mesajları oxuyursunuzmu?

- Təbii ki, oxuyuram. Mən türk vətəndaşı olduğum qədər özümü Azərbaycan vətəndaşı kimi də hiss edirəm. Oradakı xalqın sevgisi o qədər gözəldir ki, mən də onları ən azı onların məni sevdiyi qədər sevirəm. Hə gün minlərlə mesaj gəlir. Oxuya bildiklərimi oxuyuram. Ancaq elə buradan məni sevenlərə səslenirəm ki, xahiş edirəm, inciməyin. Hər biriniz mənim üçün çox dəyərlisiniz.

- Sonuncu dəfə Bakıda nə vaxt olmusunuz?

- Bir çox ölkədə oldum, amma Azərbaycandan aldığım zövqü heç bir yerdə tapa bilmədim. Sonuncu dəfə Azərbaycana iki il əvvəl getmişdim. Bakı o qədər gözəldir ki, o şəhərə heyranam. Hər kəsə paytaxtından danışırım. Neçə-neçə tanıdığım ailəni məsləhətimlə Bakıya istirahətə göndərmişəm. Səmimiyyətimə inanın ki, oradan heyranlıqla dönüblər. Çevrəmdə hər kəsə Bakı sevgisi, Azərbaycan sevgisi aşılamağa çalışıram. Həqiqətən də Bakı Avropadan da gözəldir. Azərbaycandan yaxşı bir layihə gələrsə, gedib orada uzun illər boyunca yaşaya bilərəm. Bunu çox istədim. (Report.az)

Bir çox ölkədə oldum, amma Azərbaycandan aldığım zövqü heç bir yerdə tapa bilmədim. Sonuncu dəfə Azərbaycana iki il əvvəl getmişdim. Bakı o qədər gözəldir ki, o şəhərə heyranam. Hər kəsə paytaxtından danışırım. Neçə-neçə tanıdığım ailəni məsləhətimlə Bakıya istirahətə göndərmişəm. Səmimiyyətimə inanın ki, oradan heyranlıqla dönüblər. Çevrəmdə hər kəsə Bakı sevgisi, Azərbaycan sevgisi aşılamağa çalışıram. Həqiqətən də Bakı Avropadan da gözəldir. Azərbaycandan yaxşı bir layihə gələrsə, gedib orada uzun illər boyunca yaşaya bilərəm. Bunu çox istədim.

dən asılı olmayan uğursuzluq vardı. Mən orda ayağımdan əməliyyat oldum. 15 gün xəstəxanada yatdım. Daha sonra Fəxrəddin qəzaya düşdü, 15-20 gün o da xəstəxanada yatdı. Rəhmətlik Rasim Ocaqov infarkt keçirdi. O da bir müddət xəstəxanada yatdı. Filmin çəkildiyi müddət o qədər çətin keçdi ki... Hər birimiz üçün çətin idi, ancaq çəkilişlərdən çox zövq alırdıq, uzun olmasından heç kim şikayətlənmirdi. Film yaxşı alınsın deyə, hər kəs dörd ələ sarılmışdı. Bütün bu çətinliklərə baxmayaraq, filmin arzulanılan nəticəni əldə etdiyini düşünürəm.

- Fəxrəddin Manafov açıqlamalarından birində o zamanlar Meral Konrata çox vurulduğunu, Sizin isə başqasını dəlicəsinə sevdiyinizi, boş vaxtınızı və pullarınızı o adama xərclediyinizi, Bakıdan Türkiyəyə zəng edib saatlarla danışdığınızı bildirib. Biz Təhminənin sevgisini filmdə izlədik, maraqlıdır Meral Konratın şəxsi həyatı necə oldu?

- Bu, çox çətin sualdır. Mən həyatım boyunca özəl münasibətlərimi heç vaxt işimə qarışdırmamışam. Özəl həyatımla heç vaxt gündə-

di. Təxminən bir il öncə mənə zəng etdi və dedi: "Meral "Təhminə-2"ni çəkirik". Elə həyəcanlandırdım ki, izah edə bilmərdim. Dedim: "Axı, Təhminə o filmə ölmüşdü, sonrası necə olacaq?" O da "Biz filmə Təhminənin öldüyünü göstərmədik, o, sözdə öldü. Danışdılar öldüyündən, amma biz öldüyünü göstərmədik" cavabını verdi. Çox sevindim, çox həyəcanlandım ki, artıq "Təhminə-2"yə çəkilirəm. Fəxrəddin ona görə Bakıya gəlməli olduğunu bildirdi və əlavə etdi: "Biz bunun qısa tanıtımını lentə alacağıq". Ssenarini istədim ki, oxuyum, baxım. O isə ssenarinin hələ yazıldığını, tamamlanmadığını söylədi. "Ona görə də öncə qısa tanıtım çəkəcəyik, sən Türkiyəyə dönəcəksən. Sonra filməki geyimlərin hazırlanacaq və hər şey hazır olduqdan sonra artıq filmin çəkilişi üçün Bakıya gələcəksən. Gəldiyin zaman biz sənənlə müqavilə bağlayacağıq" dedi. Bunları mənə Fəxrəddin dediyi üçün və işin içində o olduğu üçün gözübağlı qalxıb Azərbaycana gəldim. Bakıda mənə bir yerə aparıldı, orada Zülfiyyə adlı bir sənətçi ilə qarşılaşdım. Soruşdum: "Bu xanım da filmə oynayacaq?" Dedilər: "Yox, bu xanım bizdə məşhur bir musiqiçidir və filmin mu-